

Տավարի միսն ամենաաղտոտող սննդի աղբյուրն է, որն արտանետում է ավելի քան 30,000 գրամ CO2 մեկ կիլոգրամի համար:

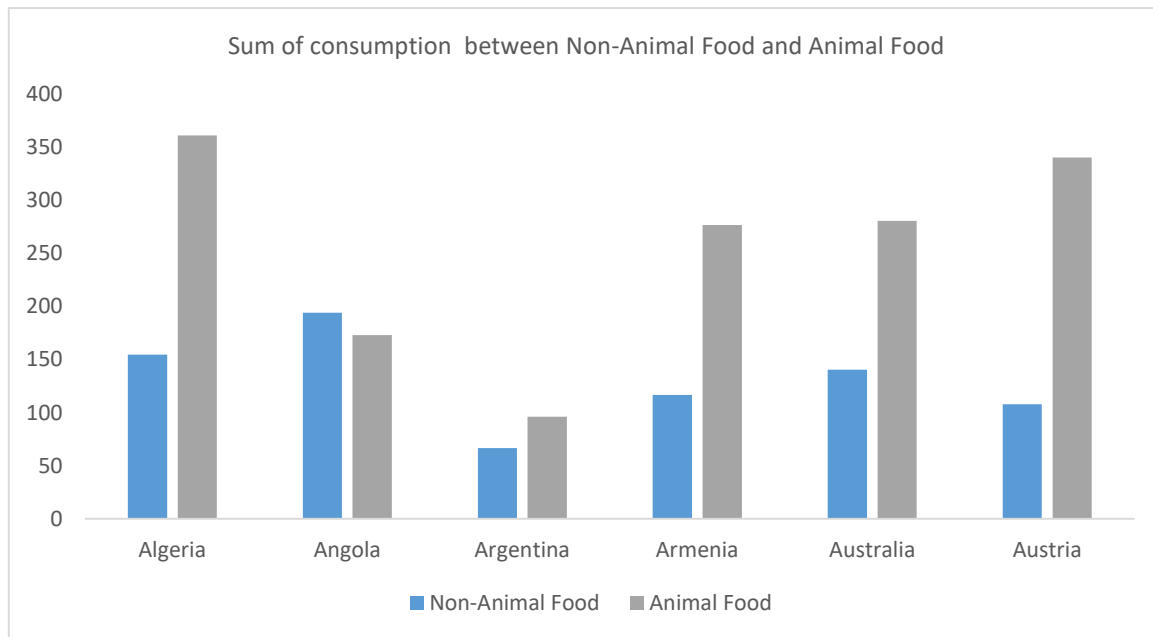
Գառն ու այծը երկրորդ ամենաաղտոտող մթերքներն են, որոնք մեկ կիլոգրամում արտանետում են ավելի քան 20000 գրամ CO2:

Կաթը և պանիրը երրորդ տեղում են ամենաաղտոտող մթերքները, որոնք մեկ կիլոգրամում արտանետում են ավելի քան 10000 գրամ CO2:

Ընկույզները, գետնանուշի կարագը, ձուն, ցորենը և ցորենի արտադրանքը, թռչնամիսը, ձուկը և բրինձը մեկ կիլոգրամում արտանետում են 10000 գրամից պակաս CO2:

Սոյայի հատիկները ամենաքիչ աղտոտող սննդի աղբյուրն են՝ մեկ կիլոգրամում 5000 գրամից պակաս CO2 արտանետելով:

Կարելի է եզրակացնել, որ կենդանական ծագման մթերքները ավելի աղտոտող են CO2-ի արտանետումների առումով՝ համեմատած ոչ կենդանական սննդի հետ:

Օրինակ՝ Ալժիրում և Հայաստանում կենդանական ծագման սննդամթերքի սպառումը զգալիորեն ավելի մեծ է, քան ոչ կենդանական ծագման սննդամթերքը: Մյուս կողմից, Արգենտինան համեմատաբար հավասարակշռված սպառում ունի երկու կատեգորիաների միջև:

Սպառման մոդելները կարող են արտացոլել այս երկրներում տարածված տնտեսական գործոնները և մշակութային պրակտիկան: Մեկ շնչին բաժին ընկնող ՀՆԱ-ի ավելի բարձր մակարդակ ունեցող երկրները կարող են կենդանական ծագման սննդամթերքի ավելի մեծ սպառում ունենալ ավելի մատչելի գնով և մշակութային նախապատվություններով:

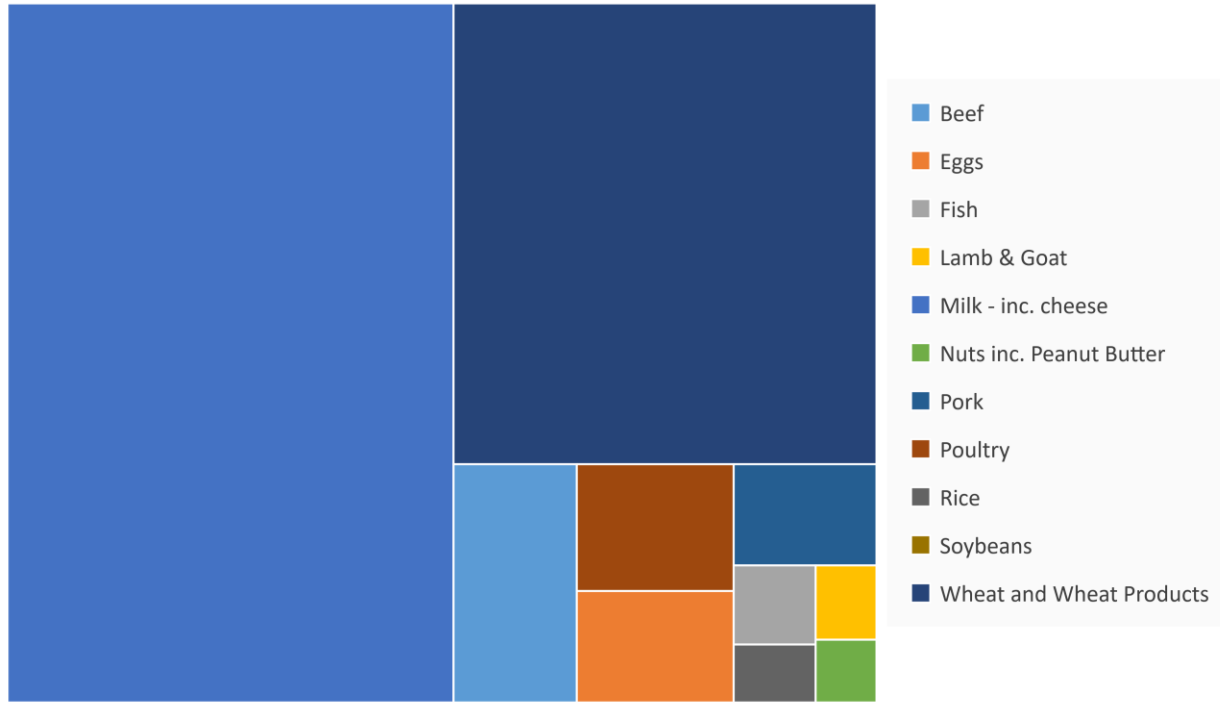
Գյուղատնտեսական պրակտիկաների տարբերությունները, ներառյալ կենդանական և ոչ կենդանական ծագման մթերքների առկայությունն ու արտադրության մեթոդները, կարող են ազդել նաև սպառման ձևերի վրա: Գյուղատնտեսության ուժեղ հատված ունեցող երկրները կարող են ունենալ տեղական արտադրության սննդամթերքի ավելի մեծ սպառում:

Կենդանական ծագման սննդի ավելի մեծ սպառումը հաճախ կապված է բնապահպանական մտահոգությունների հետ, ինչպիսիք են ջերմոցային գազերի արտանետումները և հողօգտագործումը: **Կենդանական ծագման սննդամթերքի ավելի քիչ սպառում ունեցող երկրները կարող են համեմատաբար ավելի ցածր բնապահպանական հետք ունենալ ածխածնի արտանետումների և հողօգտագործման առումով:**

Սպառման ձևերի այս տատանումները կարող են քաղաքականություն մշակողներին տեղեկացնել կայուն և առողջ սննդային պրակտիկաների խթանման նպատակային միջամտությունների անհրաժեշտության մասին: Բույսերի վրա հիմնված սննդակարգի կամ անասնաբուծության կայուն պրակտիկաների անցումը խրախուսելը կարող է օգտակար լինել ինչպես հանրային առողջության այպես էլ շրջակա միջավայրի կայունության համար:

Կենդանական սննդի ավելի մեծ սպառում ունեցող երկրները ամենայն հավանականությամբ, ունեն ավելի բարձր CO2 արտանետումներ:

Food Consumption Pattern For Armenia

Հայաստանն ունի տավարի, ձկան, գառան և այծի, խոզի և թռչնամսի համեմատաբար ցածր քանակություն՝ համեմատած այլ պարենային ապրանքների:

Կաթի (ներառյալ պանրի) սպառումը նկատելիորեն բարձր է կենդանական ծագման այլ մթերքների համեմատ:

Հայաստանը չի սպառում ոչ մի սոյայի հատիկ, ինչը վկայում է նախապատվության կամ մատչելիության սահմանափակման մասին:

Ցորենը և ցորենի մթերքները սպառման զգալի ցուցանիշ ունեն, ինչը վկայում է դրանց կարևորության մասին:

Ընկույզի, այդ թվում՝ գետնանուշի կարագի սպառումը համեմատաբար ցածր է այլ սննդամթերքի համեմատ:

Հայաստանում ձվի, բրնձի, խոզի մսի չափավոր սպառում կա:

